

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

XCI. Differentia 17. Pater filiam invitam, & repugnantem secundùm
Canones maritare non potest.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

Etione agitur. c. Cum ad sedem. 23. eod. similiter Conc. Tr. sess. 24. c. 1. De reform. Matrim. falsam esse opinionem pronuntiat, dicentium matrimonia à filiis sine parentum consensu contracta irrita esse, & parentes ea rata, vel irrita facere posse. Quibus adde Caroli V. declarationem in Comit. August. Anno 1548. 11. De Sacram. Matrim. ubi illorum sen-

tentia improbat, qui matrimonia non consentientibus parentibus facta nullius momenti esse, aut solvi posse existimant. Illud tamen filiis commendatur, ut parentum se imperio & directioni subijceant, & quoad fieri potest, sequantur. v. Sanch. l. 4. Disp. 24. Coninck. D. 28. n. 52.

XVII. XCI.

DIFFERENTIA 17.

Pater filiam invitam, & repugnantem secundum Canones maritare non potest. c. 1. De despons. impub. c. Cum locum. De sponsal.

Secus Iure civili, nisi maritus persona indigna sit. l. Sed

quæ patris. ff. De sponsal. Bart. 57. Io. Bapt.

à S. Blas. 103.

¶ VT Juris civilis manifesta intentio sit, duas leges attendere oportet.

Prima est. l. 11. ff. De sponsal. Sicut nuptiæ consensu contrahentium fiunt, idèd sicut nuptiis, ita sponsalibus filiamfamil. consentire oportet. secunda, est 12. eod. Sed quæ patris voluntati non repugnat, consentire intelligitur. Tunc autem solùm dissentendi à patre licentia filia permittitur, si indignum moribus, vel turpem sponsum ei pater eligat. Ex quibus nihil aliud colligo, quam conveniens esse: ut filia non repugnet patris voluntati, quando honestum sponsum proponit: ac futurum, ut metu reverentia aliqua inducta consentiant.

¶ I. Qua in re sacrorum Canonum dissimulatio est, qui omnem metum & coactionem abesse sponsalibus, & matrimonio volunt. c. Cum locum. De spons. c.

1. De Despon. impub. Sed in hoc capite scrupulum pariunt illa verba, si pater filium impuberem desponsaverit, eum, cum ad perfectam aetatem pervenerit, debere omninò implere. Ergone absque libertate, & consensu ad incedendum matrimonium teneatur? sic libera matrimonia quomodo erunt? Certè verbum debet per se, & ex natura sua importat necessitatem, & præceptum, quemadmodum Glos. docet in c. Proposuit. v. Non debet. De appellat. & Clement. Ascendentes. De statu monach. & ibi Cardinal. Not. l. Imola n. 7. & alii. Hinc Soto in 4. Diss. 29. Q. 1. ar. 4. Concl. 3. putat, sufficientem causam esse, ut filius ad matrimonium teneatur, si ipsi conveniens sit, & causam resistendi iustam non habeat, paterque pro illo sponsoderit, & iuravit. Idem Navar.

N 3

Ma-

Manuel, Lopez & alij tenent apud Sanch. l. 4. Disp. 23. qui tamen ex communi DD. opinione præallegatum textum non de rigido, sed honestatis debito intelligendum censet, ut sensus sit. Propter reverentiam, & obedientiam patri debitam, planè convenit, filios sequi & implere

promissionem à patre factam. Si tamen ex probabili causâ non fecerit contra præceptum obediendi parentibus graviter non peccant; quandoquidem in ejusmodi contractibus ab illorum potestate dominicâ non pendent *v. Az. l. 5. c. 20. Barb. in c. cit.*

XVIII. XCII.

DIFFERENTIA XVIII.

Iure civili mulier intra tempus luctus, hoc est, intra annum transire ad secundas nuptias non potest, & contrarium faciens punitur. *l. 1. c. 2.*

C. De Secun. nupt. Iure Canonico autem statim marito mortuo atque metu pœnæ alteri nubit. *c. super illa. & c. fin. De secun. nupt. Bart. 62. Canif. 48.*

I. Nuptiarum repetitio quamvis nullo jure prohibita multum odiosa, & inimica est, præsertim liberis ex primo concubitu relictis. *§. Sin autem tutelam. Auth. De nupt.* ubi dicitur mulierem nuptias repetentem tria negligere, videlicet Deum, defuncti memoriam, & dilectionem filiorum, item in *§. Quæ verò nunc. v. Nos igitur. eod. tr.* dicitur, animam defuncti mariti nuptijs repetitis contristari. *Bald. in l. DEO nobis n. 11. C. de Episc. & cler.* In quibus verbis agnoscere licet causam tam severæ constitutionis in *l. 1. c. 2. De Secun. nupt.* si qua, ait *Imp. Gratianus, Valentinian. & Theodosius*, ex foeminis perditio mariti intra anni spatium alteri festinaverit nubere, probroli inusta notis honestioris, nobiliorisq; personæ decore, & jure privatur: atq; omnia, quæ de prioris mariti bonis, vel jure sponsalium, vel judicio defuncti conjugis, consecuta fuerat, amittat. Quod amplius declarat *Andr. Gaill. l. 2. Obs. 98. n. 1.* Mulier, inquit, transiens ad secundas nuptias liberis extantibus non solum perdit quo ad proprietatem, quicquid à marito

defuncto titulo lucrativo, sed etiam quicquid per successionem filiorum primi matrimonij consecuta est, solo ullo fructu istorum bonorum apud ipsam rem anente, per *textum in l. femina §. illud. C. de secun. nupt. & in auth. ex resp. C. eod. tr. Boerius Decif. 185. Decius Consil. 206. n. 2.* Proprietatem verò quam amittit, secundò nubendo tenetur conservare filijs primi matrimonij superstitibus *l. femina cit.*

II. Verùm isthæc omnia à sacris Canonibus reprobata sunt in *c. super illa c. seg. vbi Innoc. III.* Cùm secundum Apostolum mulier mortuo viro suo ad eius lege sit soluta, & nubendi cui vult tantum in domino facultatem habere, non debet legalis infamiae sustinere pœnitentiam, quæ licet post viri obitum intra tempus luctus nubat, concessa sibi nomen ab Apostolo utitur potestatem, cum in his præsertim sæculares leges non dedignantur sacros canones imitari. *Roland. De testam. Rubr. 21. n. 11. Sanch. l. 7. De matrim. Disp. 87.*